

עדות מעיד? אלא שושן זה היא
 עדות למעשה בראשית, והיא
 עדות לכנסת ישראל, עדות
 ליחוד העליון, וזהו בגלל
 ששושנה זו יש בה שלשה עשר
 עלים, וכלם עומדים בשרש אחד,
 ויש בה חמשה עלים מבחוץ
 חזקים שמחפים לשושנה זו
 ומגנים עליה.

והכ"ר בסוד החקמה הוא. שלשה
 עשר עלים אלו הם שלש עשרה
 מדות הרחמים שישורשת כנסת
 ישראל מלמעלה, וכלם אחוזים
 בשרש אחד. (שהם י"ג תקונים של חזקן
 התחתון של אריך אנפיו שהם י"ג תקונים
 עליונים של זעיר אנפיו) והוא ברית אחת
 ודגמת ברית היסוד (היחוד) של
 הכל. חמשה חזקים שסוכבים
 עליה אלו חמשים שערים, חמש
 מאות שנה (של היסוד, יסוד בבית המקדש)
 ברית קדש) שעץ החיים הולך בהם.
 עדות למעשה בראשית. כל
 מעשה בראשית, כלם (חמש מאות
 שנה של היסוד ברית קדש, כלם מעשה של
 בראשית יושבים וכו') תבות ידועות
 בהבנה, ועומדים בחשבון, ושם
 אלהים של מעשה בראשית,
 מראה למעלה ומראה למטה.
 מראה למעלה בסוד של העולם
 הבא, ומראה למטה בסוד של
 כנסת ישראל.

שושנה - עדות למעשה בראשית,
 שעומדת בכל אלו הסימנים,
 שפתיב (ח) בראשית ברא אלהים.
 זו שושנה. שלשה עשר עלים (הם)
 שלש עשרה תבות עד שם אלהים
 השני ואלו הם: א - את, ב -
 השמים, ג - ואת, ד - הארץ, ה
 - והארץ, ו - היתה, ז - תהו, ח
 - ובהו, ט - וחשך, י - על, יא -
 פני, יב - תהום, יג - ורוח. הרי
 שלשה עשר עלים של השושנה.
 חמשה חזקים שסוכבים לאלו
 הם: א - מרחפת, ב - על, ג -

שושן עדות מאי סהדותא סהיד. אלא שושן
 דא איהי סהדותא למעשה בראשית, ואיהי
 סהדותא לכנסת ישראל. סהדותא ליחודא
 עלאה, ודא איהו. בגין דשושנה דא אית בה
 תליסר עלין, וכלהו קיימין בעקרא חדא, ואית
 בה חמש עלין לבר תקיפין, דחפין לדא
 שושנה ואגינו עליה.

ובלא ברזא דחכמתא הוא, תליסר עלין, אלין
 תליסר מכילן דרחמי, דירתא כנסת
 ישראל מלעילא, וכלהו אחידן בעקרא חדא,
 (ד"א דאינון י"ג תקונין דדיקנא תפאה דאריך אנפיו, דאינון י"ג תקונין
 עלאין דזעיר אנפיו) ואיהו ברית חדא ודוגמא דברית
 יסודא (ס"א יחודא) דכלא. חמש תקיפין דסחרן
 עליה, אלין חמשין תרעין, חמש מאה שנין
 (ד"סודא, יסודא (נ"א כבי מקדשא) ברית קדישא) דאילנא דחיי
 אזלא בהו.

סהדותא לעובדא דבראשית. כל עובדא
 דבראשית, פלהו (ס"א חמש מאה שנין דיסודא
 ברית קדישא כלהו עובדא דבראשית תיבין וכו') תיבין ידיען
 בסוכלתנו, וקיימא בחושבנא אלהים דמעשה
 בראשית. אחזי לעילא, ואחזי לתתא. אחזי
 לעילא, ברזא דעלמא דאתי. ואחזי לתתא,
 ברזא דכנסת ישראל.

שושנה סהדותא לעובדא דבראשית, דקיימא
 בכל הגי סימנין, דכתיב (ס"א דא)
 בראשית ברא אלהים, דא שושנה. תליסר
 עלין, (נ"א אינון) תליסר תיבין עד אלהים תננינא.
 ואינון: את, השמים, ואת, הארץ, והארץ,
 היתה, תהו, ובהו, וחשך, על, פני, תהום,
 ורוח. הא תליסר עלין דשושנה. חמש תקיפין
 דסחרן לאלין, אינון: מרחפת, על, פני, המים,
 ויאמר. הא חמש אחרנין. לבתר יהי אור, הא
 עיקרא ושרשא דשושנה דכלא ואחידן בה.

פניו, ד - המים, ה - ויאמר. הרי חמשה אחרים. אחר כך נאמר יהי אור, הרי עקר ושרש של השושנה שהכל אחוז בה.

עדות ליחוד. חמשה עלים חזקים, השרש והיחוד שאחוזים בו שלשה עשר עלים אלו. (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' - הרי חמשה עלים של השושנה. אחד - זהו העקר והשרש שהכל אחוז בו. סוד (עדות ליחוד. חמש תבות שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, אלו חמשה עלים חזקים של השושנה. שרש ויסוד אחוזים בו. זהו אחד. והוא עקר ושרש שהכל אחוזים בו. שלשה עשר עלים אלו סוד) של שלש עשרה בחשבון, חותם המלך.

בא וראה, פדגמת השושנה בין החוחים, (שיר השירים ב) כך הם ישראל בין העמים עובדי כוכבים ומזלות, וכך פנסת ישראל בין שאר המוני השרים הממנים. כל זמן שהשושנה עומדת סגורה ואינה פתוחה, אין בה ריח, ולא מעלים אותה ולא מוציאים אותה מתוף הקוצים. אבל בפעם שהשושנה פתוחה, מעלה ריח, ואז מוציאים אותה מתוף הקוצים, ונהנית מהם פנסת ישראל, שנאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי. והקדוש ברוך הוא לא שלח אותה לנו אלא ללכת לדרכנו.

ובחבור קדמון, אמר רבי אלעזר לאביו, הרי שמעתי על אלו האיברים האטומים בסוד הקרבנות. איברים אחרים, הסוד שלהם מהו? אמר לו רבי שמעון לרבי אלעזר, אלעזר בני, כל שאר איברים שמבפנים, סוד עליון הוא.

בא וראה, הלב הרי נאמר, אבל לב זה הוא אש ששורף, ואם לא שהזמין אליו המלך העליון את פני הראה, שמביאים לפניו הרוח מרוח שנושבת מתוף בשמים עליונים, הנה שורף את העולם ברגע אחד.

פתח ואמר, (בראשית יט) וזה המטיר על

סהרותא ליחודא. חמש עלין תקיפין, שרשא ויחודא, דאחידן ביה תליסר עלין אלין. (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי, הא חמש עלין דשושנה. אחד, דא היא עיקרא ושרשא דכלהו אחידן ביה.

רזא (ס"א סהרותא ליחודא. חמש תיבין שמע ישראל יי אלהינו יי אינון חמש עלין תקיפין דשושנה. שרשא ויסודא אחידן ביה דא הוא אחר, ואיהו עיקרא ושרשא דכלהו אחידן ביה. תליסר עלין אליו רזא)

דתליסר בחושבנא, גושפנא דמלכא. תא חזי, פגוונא (שיר השירים ב) דשושנה בין החוחים, הכי אינון ישראל בין עמין עובדי כוכבים ומזלות. והכי פנסת ישראל, בין שאר אכלוסין רברבן ממנן. כל זמן דשושנה קיימא אטימא, דלא פתיחא, לית בה ריחא, ולא סלקין לה, ולא מפקין לה מגו גובין, בשעתא דשושנה פתיחא, סלקא ריחא, פדין אפיקו לה מגו גובין. ויתנהי בהו כנסת ישראל, שנאמר (שיר השירים ה) פתחי לי אחתי רעיתי, וקודשא בריך הוא לא שדרה לן אלא למיהף לאורחן.

ובחבורא קדמאה. אמר רבי אלעזר לאבוהי, הא שמענא אלין

שייפין אטימין, ברזא דקרבנין. שייפין אחרנין, רזא דלהון מאי. אמר ליה רבי (דף רל"ד ע"א) שמעון לרבי אלעזר, אלעזר ברי, כל שאר שייפין דלגו, רזא עלאה איהו.

תא חזי, לבא הא אתמר, אבל לב דא איהו נורא דדליק, ואלמלא דזמין לגביה מלכא עלאה כנפי ריאה, דאתיין לקמיה רוחא, מרוחא דנשיב מגו בוסמין עלאין, הוה אוקיד לעלמא ברגעא חדא.

פתח ואמר, (בראשית יט) ויי המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש, אמאי אוקיד